

*“Ik heb maar één verzoek
Ik vraag geen geld
Hoewel ik het gebruiken kan
Ik vraag geen vlees
Al heb ik honger
Ik heb slechts één verzoek
Al wat ik vraag is
Dat je de wegversperring
Verwijdert van mijn pad”.*

(“lied van een Afrikaanse vrouw”, van Okot P’Bitek)

Dawda Stichting Gambia

Vrijwilligersproject

Nieuwsbrief 40, november 2021

We zijn weer terug van ons bezoek aan onze vrienden in Gambia. We wisten niet zo goed wat ons te wachten stond, hoe Corona het leven in Gambia had beïnvloed. Ons vorige bezoek dateert van november 2019. Voor ons werd de afstand letter- en figuurlijk te groot.

Het is moeilijk om een gevoel goed te beschrijven, maar al snel werd duidelijk dat de kloof tussen arm en rijk in de wereld steeds groter wordt, niet alleen economisch maar ook sociaal. Bijzonder is het om te ervaren hoe buitengewoon veerkrachtig de mensen zijn voor wie armoede een realiteit is, een deel van hun dagelijks leven, niet omdat ze niet hard genoeg werken, maar omdat er teveel obstakels op hun weg liggen.

Obstakels waarvoor wij met z’n allen verantwoordelijk zijn; de alsmaar stijgende economische groei, waar ook de Afrikaanse wereld zich aan wil spiegelen; de klimaatcrisis, niet alleen bij ons oorzaak van veel veranderingen, maar vooral in Afrika veroorzaker van veel ellende; de financiële ongelijkheid, geen toegang tot financieringen; de medische ongelijkheid; het gebrek aan “geen woorden maar daden”; etc.

Ons bezoek stond in het teken van het jeugdproject, de pelletpressmachine voor de cookstoves en de hulp aan David. Ook andere projecten kregen aandacht.

Het Youth project:

Ricardo is de touwtrekker voor dit project. Ondanks dat wij goede contacten hebben met de jeugd in Somita is het goed dat dit project opgezet wordt door iemand van gelijke leeftijd. Het doel is om de jeugd te motiveren om het heft in eigen hand te nemen om in hun omgeving een toekomst op te bouwen. Vaak trekt men naar de grote stad, waar men in de vergetelheid verdwijnt en verkeerde contacten op doet, kiest men voor de "back way" naar het westen of blijft men werkeloos thuis zitten, wachten op ????. Het is moeilijk om in te schatten hoe hoog de werkeloosheid is, maar dat dit percentage fors boven de 50% ligt is zeker.

Ricardo heeft met een groep jongeren gesproken over hun dromen. Wat wil je bereiken, wat heb je nodig om dit realiseren. Het resulteerde in diverse plannen, waarvan er één werd uitgekozen om verder uit te werken. In het verslag van Ricardo wordt dit verder beschreven.

Alle projecten zijn gestoeld op de ECO gedachte, Empowerment, Capacity-building and Ownership. Ook het Youth project zal hierop worden gebaseerd. Om het project op te zetten zullen wij de voorwaarden faciliteren. Voor het project wordt door ons de Youth Micro Finance Somita, YMFS, opgericht, waaruit de door de jeugd zelf aangedragen projecten kunnen worden gefinancierd. Dit project moet nog verder worden uitgewerkt, wie gaat dit bemannen, wat zijn de criteria voor financiering, etc. De financiering kan zijn voor de opleidingskosten (vaktechnisch en business), de materialen en andere noodzakelijke zaken. Net als bij de bestaande Micro Credit Union, onze micro kredietenbank, zijn we hierdoor geen partij in de projecten waarvoor de financieringen worden aangevraagd.

Tijdens ons verblijf hebben we dit plan ook besproken met Ylva en Sandra van Wilde Ganzen, die voor een kort bezoek in Gambia waren. Zij zijn nieuwsgierig naar deze opzet en bereid om met ons mee te denken om dit verder vorm te geven.

Verslag van Ricardo

Dag allen!

Afgelopen jaar heb ik me aangesloten bij de stichting. Al snel werd ik in contact gebracht , Bakary en Ismaila, uit Somita. Wij drieën hadden als missie om de jeugd te activeren. Dit houdt in dat we de jeugd willen stimuleren hun toekomst in eigen hand te nemen en actie te ondernemen. Om dit aan te wakkeren hebben wij een workshop voorbereid.

Eindelijk was het dan zo ver. Vrijdag middag arriveerde Eric, Ton en ik bij de community building in Somita. Wij werden vriendelijk ontvangen en kregen een kamer aangewezen. In de kamer was een groot bed, tafeltje met een stoel en een eigen badkamer. Mijn eerste indruk was dan ook beter dan ik me voorgesteld had en iets klein wat het voor mij compleet maakte was een simpele ventilator om de hete nachten goed door te komen.

Er was een druk programma door Eric voorbereid en ik heb dan ook onwijs veel mensen ontmoet, iedereen met hun eigen visie op de zaken en hun eigen uitdagingen. Het was bijzonder om te zien en merken hoeveel iedereen opkijkt naar het project van de Dawda stichting, het is uniek wat zij hebben bereikt. Dat ik nu een bijdrage kan leveren door middel van een brug te vormen tussen de jeugd en de mogelijkheden van de stichting maakt me dankbaar.

Wat is er nu exact gebeurd voor het jeugdproject? Bakary, Ismaila en ik hebben voor de dinsdag een workshop voorbereid. De opkomst was meer dan verwacht, maar liefst 24 jongeren tussen de 17 en 28 hebben zich aangemeld. In de workshop hebben zij in groepen een brainstorm sessie gedaan waar ze moesten na denken over hun dromen over hun toekomst, wat willen zij graag, wat missen ze in Somita en wat zijn de problemen? Direct er op aansluitend konden ze één punt kiezen en hier een SWOT-analyse op los laten. Hier kwamen weer 6 ideeën uit waar uiteindelijk 2 van zijn uitgekozen door de groep door middel van stemmen. De dames kozen allemaal voor een kapsalon en de heren voor een sport complex.

Tot slot hebben zij hier een business plan voor moeten maken en deze hebben zij aan elkaar gepresenteerd. Natuurlijk was dit geen water dicht plan en was er lang niet genoeg de tijd om ieder aspect langs te lopen van het plan. Maar mijn doel was bereikt. Ik wilde namelijk ontdekken wat er speelde onder de jongeren en waar lopen zij stuk om ideeën uit te werken. Het was niet onze intentie om direct een start te maken met een project. Maar de salon was zo'n tastbaar concept dat wij hier direct op hebben doorgepakt.

Zo gezegd, zo gedaan. In de middag was de workshop afgelopen, na wat overleg hebben wij Amie Camara, Nyimansatou Jarju en Alimatou Fadera (van links naar rechts op de foto) in de avond opnieuw uitgenodigd en gevraagd of zij dit willen doorzetten. En dit is waar het project momenteel staat. Nu worden de plannen hier voor uitgewerkt door Bakary, Ismaila en ik in samenwerking met de dames en een lokale coach genaamd Samba Keita om er z.s.m. mee van start te gaan.

De start was beter dan ik had verwacht en ben enorm dankbaar voor de inzet van iedereen. Ik hoop dat deze pilot een succes wordt en dat er gauw meerdere kunnen volgen. Ik heb nog zoveel meer te delen, maar ik ben er van overtuigd dat Eric hier een uitstekend verslag van zal kunnen geven.

Pelletpressmachine:

Om het cookstove project op te starten, zie onze vorige nieuwsbrieven, WWW.DAWDASG.NL, moet het probleem met de productie van de pellets nog worden aangepakt. Dit is een technisch proces, waarbij pindadoppen moeten worden verwerkt tot pellets, de biobrandstof voor de cookstoves. Alleen door experimenteren met de machine, vochtgehalte en instellingen, kan dit lukken. Samen met onze vrienden in Somita hebben we veel tijd besteed aan dit proces, waarbij het na 2 dagen eindelijk gelukt is om de eerste pellets te maken. Het blijft echter een proces van vallen en opstaan en we hopen dat men het geduld kan blijven opbrengen om het proces tot een goed einde te brengen. We zullen nog veelvuldig contact hebben, maar de eerste stappen zijn gezet.

David:

Ook voor het verhaal van David verwijzen we naar onze nieuwsbrieven. Een groot deel van de bevolking is afhankelijk van het toerisme. Door Corona is dit bijna geheel tot stilstand gekomen. Veel hotels en restaurants zijn gesloten, andere bedrijven en mensen welke (in)direct afhankelijk zijn van de toeristen hebben geen omzet en werk. Zo ook voor David, die jaren zijn vruchtendrankjes verkocht op het strand. Geen werk betekent geen inkomen, geen inkomen betekent honger en problemen met huisvesting en uitzichtloosheid. David woont in een armoedig onderkomen, een kamer met slaapkamer en een buitenruimte voor wassen en sanitair. Sinds kort deelt hij met zijn gezin de kamer met een ander gezin. Er loopt letterlijk en figuurlijk een streep door de kamer.

David heeft ons vanaf het begin van de corona epidemie geholpen om een aantal gezinnen te helpen met voedselhulp. We hebben periodiek geld naar hem overgemaakt waarmee hij voedselpakketten maakte om uit te delen.

Alhoewel ons uitgangspunt is om geen individuele mensen te helpen, hebben we besloten om hem een kans te geven om weer iets voor zich zelf te gaan opbouwen.

David heeft een plan uitgewerkt voor een Building Materials Shop. Tijdens ons bezoek hebben we het plan verder met hem uitgewerkt. Hij heeft een geschikte locatie gevonden aan een drukke doorgaande weg in Sukuta. De huur is inmiddels betaald, na een kleine verbouwing worden de voorraden aangekocht en kan hij starten. Hij wordt begeleid door een neef, welke zelf een grote winkel heeft en ter zake kundig is.

De donatie voor zijn shop is een eenmalige bijdrage, het wordt geen project. We realiseren ons terdege dat we geen garantie hebben dat David slaagt in zijn opzet, het bedrag hebben we dan ook afgeboekt.

Voedselproject:

Een groot succes is de Community Shop. Samen met Wilde Ganzen hebben we in het begin van de corona epidemie het voedselproject opgestart. Er is geen voedsel uitgedeeld, maar we hebben de mogelijkheid geboden om voor een periode van 9 maanden voedsel, m.n. rijst, uien en olie, groot in te kopen (tegen de voor-corona prijs).

De prijzen zijn vanaf het begin van de epidemie fors gestegen. Het verschil tussen de oude prijs en de nieuwe inkoopprijs is met steun van onze stichting en Wilde Ganzen door ons als donatie aan Somita betaald. Deze aanpak heeft de mensen in Somita aan het denken gezet en ze zijn dit verder gaan uitwerken. Ze hebben een Community Shop (winkel voor het dorp) geopend, met als doel om tegen acceptabele prijzen het meest essentiële voedsel te kunnen verkopen. Door transport en andere kosten zijn de prijzen in het binnenland duurder dan aan de kust. Het VDC (Village Development Comite) koopt nu op groothandelsprijzen grote partij goederen in en verkoopt dit in Somita met een kleine marge aan de lokale bevolking. Hiervoor hebben we een krediet verstrekt aan het VDC, waarvan inmiddels 1/3 deel is terug betaald. De opbrengst, na aftrek inkoop en kosten, wordt gebruikt om medicijnen te kopen voor het Health Center. Dit principe en deze opzet verstrekt de sociale cohesie in het dorp. Geweldig om te ervaren hoe door veel zaken aan elkaar te koppelen er iets ontstaan is dat door de mensen zelf wordt opgepakt en verder wordt uitgebouwd.

Gezien ons overvolle programma was er onvoldoende tijd om alle projecten te bezoeken en de boekhouding te bekijken. De belangrijkste projecten hebben we wel bezocht. De markthal is een groot succes, de bedrijvigheid is groot. De vraag om winkels te huren is zo groot dat er plannen zijn om uit te breiden. Het projectvoorstel hiervoor kunnen we tegemoet zien. De micro kredieten bank heeft door de corona perikelen maar een beperkt aantal leningen uitgegeven. Het Health Center draait goed, voor het eerst is er een voltallige bezetting. 2 nieuwe assistent Nurses, opleiding door ons betaald, zijn samen met 2 andere nurses verantwoordelijk voor de dagelijks gang van zaken. Er wordt betaald voor de consulten en medicijnen. Ook de medicijnen voorraad is op orde, dit is voor Gambiaanse begrippen redelijk uniek. Door de eigen bijdrage en de opbrengst van andere projecten wordt de voorraad op peil gehouden.

Enkele andere, meestal kleinere project, zijn helaas mislukt of lopen nog niet. We hebben een machine aangeschaft voor couscous verwerking. Deze machine is helaas maar enkele keren gebruikt, reden is dat door de klimaatveranderingen er bijna geen couscous geoogst kan worden. De machine om de olie uit de pinda's te halen wordt niet gebruikt. De oogst van de pinda's is nu in volle gang, maar men kiest er voor om de pinda's direct na de oogst te verkopen, de nog natte pinda's leveren meer geld op dan de gedroogde. Men gaat voor "quick-money" in plaats voor de lange termijn. Ook de Power Tiller (een soort gemotoriseerde ploeg) wordt nog erg weinig gebruikt, oorzaak de korte regentijd, waarin alles in een keer moet gebeuren en men gedwongen is om tractoren in te zetten, welke alles in een veel korte tijd kunnen realiseren, maar veel duurder zijn.

Ongeveer 20 kilometer voor Somita ligt het kleine dorpje Tumani Tenda. In dit dorp is de Nederlandse stichting Tumani Tenda Development Fund actief. Deze in Bilthoven gevestigde stichting stopt met haar activiteiten en hebben ons gevraagd om hun activiteiten over te nemen. We gaan dit in een "letter of Intent" verder uitwerken.

Ons voorjaarsbezoek van 2022 staat voorsnog gepland voor eind februari. Velen van jullie hebben aangegeven graag met ons mee te willen gaan. Mocht je interesse hebben, neem dan contact met ons op.

Wij danken iedereen voor jullie bijdragen en hopen ook in de toekomst weer een beroep op jullie te mogen doen. Donaties zijn van welkom op rekening NL53ABNA0561525234, t.n.v. Dawda Stichting Gambia. Onze stichting heeft de ANBI-status, waardoor giften binnen de fiscale spelregels aftrekbaar zijn : WWW.DAWDASG.NL. De site geeft een goed beeld over alle ontwikkelingen in Somita.

eric@corstjens.nu / dawdasg@gmail.com / WWW.DAWDASG.NL , 0485 – 540740 / 0637470520

Facebook Dawda stichting Gambia

Eric en Mariëtte Corstjens, René van Steen en Peter Janssen.